

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 21. augusta 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **D. T.**, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., o dovolaní matky obvineného D. T., V. T. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. septembra 2011, sp. zn. 5To/51/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie matky obvineného D. T., V. T. sa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 8. novembra 2010, sp. zn. 1T/49/2010 bol i obvinený D. T. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby mesiaca apríl 2009, v záhrade rodinného domu č. X., na N. v obci H. nad H., okres Ž.H., ako aj v priestoroch zrúcaniny priľahlého domu, spoločne zasadili a pestovali rastliny z rodu Cannabis, kedy 8. septembra 2009 bolo v týchto objektoch zaistených 1 244 g upotrebitelného množstva tejto rastliny s obsahom účinnej látky THC 2,6 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 1 078 obvykle jednorazových dávok v celkovej hodnote najmenej 2 156 Eur, pričom rastlina z rodu Cannabis je zradená do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č.

139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal i obvinený D. T. v zákonnej lehote odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 13. septembra 2011, sp. zn. 5To/51/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného D. T. zamietol (okrem ostatného rozhodnutia).

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podala matka obvineného D. T., V. T. 12. marca 2012 prostredníctvom obhajcu dovolanie. V jeho odôvodnení uviedla ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pričom ako dôvod dovolania uplatnila aj konanie na súde prvého stupňa, keďže podľa jej názoru vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku (§ 374 ods. 3 Tr. por.). V dovolaní najprv (v bode I.) rozsiahlo opísala odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Následne pod bodom II. svojho dovolania sa dovolateľka čerpajúc z rozhodnutí najvyššieho súdu venovala teoretickým princípom podstaty dovolacieho dôvodu uvedeného § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Až pod bodom III. sa v krátkosti venovala svojim uplatneným dovolacím dôvodom (vo väčšej miere sa argumentácia zhoduje s odvolaním obvineného) nasledovne:

„V priebehu konania sa obžalovaný vyjadroval, že skutok nespáchal a obvinený zo spáchania zločinu bol len na základe tvrdenia obžalovaného S. T., ktorý sa D. T. snažil usvedčiť v rámci svojej obrany.

Vyjadrujem názor, že je na škodu veci, že orgány činné v trestnom konaní pri zaisťovaní veci nevykonali domovú prehliadku, kde by mohli nájsť aj časť vysušenej rastliny. Tento motív obrany obžalovaného S. T. súd neskúmal a ani nevyhodnotil.

Vyjadrujem názor, že rozsudok krajského súdu nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, pretože súd tieto vyhodnotil v rozpore so základnými zásadami platného trestného práva hmotného i procesného. Aby bolo možné skonštatovať, že došlo k zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, je potrebné, aby to bolo bez pochybností preukázané. V danom prípade, však z trestného činu obžalovaného D. T. usvedčoval spoluobžalovaný a svedkovia, ktorí sú jeho príbuzní. Ani jeden zo svedkov exaktným spôsobom nepotvrdil výpoveď spoluobžalovaného S. T.. Okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s tvrdeniami obžalovaného (uvedenými v jeho odvolaní zo dňa 2.2.2011) a vytýkané pochybenia neboli napravené ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.“

Z uvedených dôvodov dovolateľka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky výrok o zamietnutí odvolania obvineného, rozhodnutia krajského a okresného súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, ktorý navrhol toto podľa § 382 písm. b/, c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou a nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por.

Najvyšší súd ako dovolací súd pred vydaním rozhodnutia o dovolaní matky obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu osobou oprávnenou – matkou obvineného s jeho výslovným písomným súhlasom (§ 369 ods. 5 a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods.1 a ods. 2 Tr. por.) a rovnako zistil, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 Tr. por.).

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané matkou obvineného D. T., V. T. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka napriek tomu, že sama vo svojom dovolaní uvádza „dovolačný súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa“, napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa, čo však nie je zákonný dovolačný dôvod podľa § 371 Tr. por.

Vzhľadom na to, že v samotnom dovolaní sa cituje z rozhodnutí dovolacieho súdu, že v rámci vymedzeného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, netreba sa pri tomto dovolacom dôvode bližšou argumentáciou zaoberať.

Je zrejmé, že námietky uplatnené v dovolaní sú námietkami, ktorými sa popiera správnosť a úplnosť zistenia skutku. Celý obsah dovolania v bode III. sa v maximálne možnej miere týka skutkových zistení a hodnotenia jednotlivých dôkazov súdmi.

Dovolateľka ani jedným svojím argumentom nespochybnila právne posúdenie zisteného skutku. Napriek tomu treba uviesť, že v prípade právneho posúdenia zisteného skutku súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval konanie obvineného D. T. ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák.

Dovolateľka ďalej v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedla aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., tvrdiac, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z obsahu podaného dovolania v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je zrejmé, že tento dovolačný dôvod je založený opäť len na názore o nesprávnosti skutkových zistení súdov a nesprávnom hodnotení dôkazov oboma súdmi. V dovolaní v súvislosti s týmto dovolačím dôvodom nie je uvedený ani jeden dôkaz, ktorý by nebol vykonaný spôsobom, ktorý by pre konkrétny dôkaz predpisoval zákon.

Tento dôvod však predpokladá, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré v skutočnosti aj boli vykonané, ale nie zákonným spôsobom (v dovolaní sa len konštatuje, že „je na škodu veci, že orgány činné v trestnom konaní pri zaistovaní veci nevykonali domovú prehliadku..“).

Pokiaľ sa v dovolaní namieta nevykonanie domovej prehliadky (čo nebolo namietané ani obhajcom obvineného pri preštudovaní spisu po skončení vyšetrovania, ani pri predbežnom prejednaní obžaloby a ani žiadne návrhy na doplnenie dokazovania pred vyhlásením rozsudku neboli), možno k tomu poznamenať, že právo obvineného na obhajobu (ak bolo porušené, potom treba aplikovať dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) spočíva aj v navrhovaní dôkazov v zmysle § 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Tr. por. Potom tomu zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tdo/45/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2011).

Dovolateľka uplatnila ako samostatne uplatnený dovolací dôvod i § 374 ods. 3 Tr. por., teda že vytýkané pochybenia konania na súde prvého stupňa neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Takto však nie je možné chybu rozhodovania alebo konania, ktoré mu predchádzalo v dovolacom konaní uplatňovať.

Ak sa namieta chyba konania na súde prvého stupňa, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dôvodov dovolania uvedenému v § 371 Tr. por., a takto musí aj byť v dovolaní označená (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. júna 2012, sp. zn. 2Tdo/24/2012).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dovolací súd musel dovolanie matky obvineného D. T., podaného v jeho prospech a s jeho výslovným písomným súhlasom, V. T. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. augusta 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková